

Matty, ține-te de glume...

Cele 101 desene de Matty adunate de Editura Uniunii de Cultură Fizică și Sport între copertele recontului album „D-ale PESCARIOR ȘI VINĂTORILOR” constituie o reușită demnă de semnalat, atât a autorului, cât și a editurii, reușită remarcabilă în primul rând prin prospețimea inspiratelor secvențe și prin finuta grafică de ansamblu.

Prefața semnată de Titus Popovici, cunoscutul proprietar al celor 317 de „linguri” și nenunțarea lansete și mulinete și nu mai puțin cunoscutul dușman al ciiorilor de la Moșoaia, după cum se prezintă singur, îngăduie lectorului să cunoască înainte de a fi terminat de parcurs cele 92 de pagini (și nu 95 cum se precizează greșit în textul prefaței) universul în care creionul lui Matty ne-a introdus și în alte rânduri, zimbând: universul marilor speranțe pescărești, ale micilor necazuri vinătoare, ale plăcerilor fără pereche legate de aceste indeletniciri.

Cartea cucerește prin plastică specifică a caricaturii lui Matty, plastică de o savoare proprie acestui fecund și veșnic nou maestru al cartonului colorat.

Un copil folosește gesturile tatălui său — vinător fără îndoială, după cum sugerează și modesta colecție de trafice care-l patronează lectura de după-amiază — pentru a-i explica „pe înțeles” ce notă a luat la matematică.

Un pescar în vîrstă, indignat de norocul pustiului care pescuiește lângă el îl apostrofează indignat: „La ascultă băiete! Tu n-ai lecții pe mine?”; Un zeus al pustiului de vîntătoare nu știe cum să alunge becața cocotată pe feavă pentru a-și putea încerca virtuozitatea de țintă; În fața unui fotograf ambulant stau la rînd, pentru a-și confecționa „la minut” o „amintire” în decor natural și cu mistreț, renumărați vinători; o soție înțelegătoare îi spune soțului întors fără nici un rezultat după o zăbavă îndelungată: „Bună, iubimule! Știi, mi-am închipuit că vii obosit și am vrut să-ți scutesc un dram” — și îi arată peștele cumpărat de la magazin...

...101 istorioare de acest fel se găsesc în frumosul volum editat recent de Editura Uniunii de Cultură Fizică și Sport.

Ultima planșă a volumului reprezintă un vinător care aleargă urmărit de un urs. Disperat, vinătorul strigă: „Matty, lasă glumele!! Desenează imediat copacul!!!”

Cu siguranță cititorii, după ce vor lăsa din mînă „D-ale pescarilor și vinătorilor”, vor spune: „Matty, ține-te în continuare de glume... Ne plăc glumele tale...”

TEOFIL BALAJ

DICTIONAR SPORTIV
DE VACANȚĂ

DANS: Grămadă deschisă între orele 9 seara și 4 dimineața (în zilele hărătoare).

INSOLAȚIE: Sanctiunea cea mai aspră pentru viața nesportivă pe plajă.

IAURT: Autocritică de sezon.

Un adevărat „greu”

După cum s-a anunțat, un atlet de culoare, Buster Mathis, în etate de 19 ani, înalt de 1,90 m și cîntărind în jur de 135 de kilograme, va fi reprezentantul S.U.A., la categoria grea, la turneul de box din cadrul Jocurilor Olimpice de la Tokio.

El nu este totuși cel mai greu dintre membrii familiei sale. Tatăl său are 140 de kilograme, iar mama sa 90! Deci are cui să-i semene... Un frate mai mare cîntărește și el 125 de kilograme.

Buster Mathis practică boxul de 3 ani. Cînd l-a văzut prima dată, actualul lui antrenor, Gau, a sărit în sus: „Ce caută într-o sală de box copilul acesta umflat?” s-a supărat el. Pe urmă însă avea să se minuneze de ușurința cu care se mișcă Buster Mathis.

Să nu credeți însă că Mathis a avut totdeauna 135 de kilograme. A avut și... mai mult! La începutul acestui an el cîntărea... 156 de kilograme! Și totuși, în ciuda acestei greutatei puțin obișnuite, Mathis era socotit cel mai bun patinator pe roțile al clubului Grand Rapids. Și încă un amănunt: el acoperă distanța de 100 yarde (cîre 91 de metri) în 10,9 secunde!

Cu schiurile... pe apă

Practicat, la început de cîteva snobi, în apropierea plajelor de la Miami sau Nisa, schiul nautic capătă pe zi ce trece contururile unui sport îndrăgît în lunile de vară. Prin viteza și îndemnarea cu care trebuie să aluneci pe apă, prin efortul cu care trebuie să înfrunți valurile lăsate în urmă de bărcile cu motor care „remorchează” pe sportivi, schiul nautic se înscrie în categoria sporturilor celor îndrăgneți, celor puternici.

Practicarea schiului nautic cere o adevărată măiestrie. Și acest lucru se capătă învățînd — în primul rînd — schiul pe uscat, înotul, gimnastica etc. Numai așa pot fi însușite o complexitate de figuri și mișcări care vor fi realizate apoi practic — așa cum se vede în fotografia de față — pe portativul valurilor... Cu dezinvoltură, această balerină a apelor, evită curbele periculoase ale valurilor și... zimbete grafice. Credeți că e ușor? Încecați și dv.

De la Fausto Coppi la Jacques Anquetil

Jacques Anquetil, ciclistul care a cîștigat de 5 ori Turul Franței, bătînd cu două bune „lungimi” recordul de trei victorii al lui Thys și Bobet, s-a născut la 8 ianuarie 1934 la St. Aignan, în apropiere de Rouen.

Fiu al unui grădinar, Anquetil a învățat de mic copil să meargă pe bicicletă și primele sale antrenamente au fost cursurile spre plaja din Rouen, unde ducea coșurile cu fructe și flori.

...În 1951, la startul campionatului de amatori al Normandiei se alinază și un tânăr blond, tîcut, cu ochi albaștri, slab, numai pielea și os. „Stăbanogul” sosește înaintea tuturor cu două minute. Era Anquetil. Înima sa bătea cu 44 de pulsații pe minut!

Debutul său devreme ca profesionist (la 19 ani) și dovedește calități deosebite pentru cursurile contra-cronometru. Va fi de 6 ori primul la „Marele premiu al națiunilor”, criteriul așilor, în lupta cu Robiet, Coppi, Bobet. În 1958 ataca recordul mondial al orei deținut de Fausto Coppi (45,871 km) și-l doborîce, parcurgînd pe pista de la Vigoroli — 48,159 km. Anquetil devine omul nr. 1 al ciclismului francez, în 1957 cînd cîștigă premiul Martini, Paris-Nisa și Turul Franței, cu 4 victorii de etapă. Scriitorul Pierre Benoit, care urmărise cursa, îl elogiaza într-o con-

ferință ținută la Paris. Urmează anul aprigiei rivalității cu Roger Riviere, celălalt mare as al cronometrelui, spre care înclina simpatia publicului.

După o scurtă eclipsă, ciclistul normand reia șirul succesei printr-o scripitoare victorie în Turul Italiei (1960). În 1961 termină învingător Turul Franței, purtînd tricolorul galben din

prima până la ultima etapă. Apoi, de trei ori consecutiv, sosește cu tricolorul galben la „Parc des Princes”. Anul acesta a realizat eventul Giro d'Italia — Turul Franței, performanță reușită doar de Coppi în 1949 și în 1952. Fără îndoială că ultimele sale victorii au fost facilitate de anumite caracteristici ale ciclismului modern (înmulțirea etapelor contra-cronometru, o specială „regizare” a traseelor, subordonarea unei întregi echipe) dar aceasta este altă poveste. Constituția sa fizică, vitalitatea deosebită, suplețea, (greutate 72 kg, înălțime 1,75 m), tehnica sa, l-au făcut pe Anquetil imbatabil în cursurile contra timp, marile său etape asupra „giganților soselei” de astăzi.

Temerară sub masca prudentei, calculul pînă la zgîrcenie cu secunde, risipitor cu propria energie cînd este cazul, încredințat ca un Robie și mai ambicios ca Bobet, „domnul cronometru” — așa cum este numit — pare un om al contrastelor, dar în fond e perfect echilibrat. El își pregătește victoriile cu constinciozitate și pasiunea cu care alina de îngrijea grădina. Din buchetul succesei sale lipsește însă o floare rară, campionatul mondial de fond, pe care va încerca probabil să-l cîștige luna viitoare la circuitul de la Salanches.

L. GOGA

IN PATRU
rînduri

Unul fotbalist care trage bine numai cu piciorul drept.

Socetescă că știți preceptul. Oricît vrei să te prefaci! Dacă tragi numai cu dreptul. Ești un fotbalist... stingaci.

Festul boxer Mircea Dobrescu a devenit arbitru de atletism.

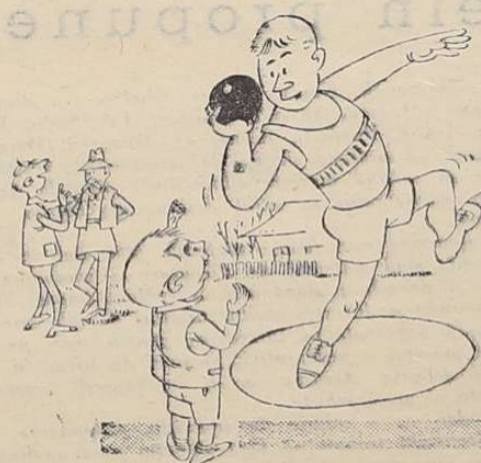
Cînd în concurs un săritor, Trecînd stăcheții, căzu lat Cîcă Dobrescu cu umor. Stînga: — Se fie... numărul!

Copiii de la asociația sportivă „Vulturii” au stabilit două recorduri republicane la natajie.

Admirîndu-l, spectatorul Recunoaște un aspect: La natajie „Vulturii” Este... mai mult ca perfect.

V. D. POPA

MAREA GRIJĂ A CELUI... MIC

— Ce faci nene cu bila asta?
— O arunc!
— N-o arunca! Mai bine dă-mi-o mie s-o duc la... fier vechi!

Desen de AL. Clenciu

ȘTIAȚI CĂ...

...în urma victoriei re-purtate asupra lui Eddie Machen, „acțiunile” lui Floyd Patterson au crescut atât de mult încît este posibilă organizarea unei întîlniri, cu titlul în joc, între el și Cassius Clay, pentru luna septembrie? Fostul campion mondial la toate categoriile, Ingemar Johanson, crede că acest meci se va încheia cu victoria lui Patterson.

...propunerea făcută de Marea Britanie și sprijinită de Franța, ca la viitorul „Wimbledon” să

participe și jucători profesioniști, a fost respinsă de Federația internațională de tenis? Australia, Statele Unite, U.R.S.S., R.F. Germană și alte țări s-au opus acestui proiect.

...doctorul Giorgio Zanzio din Milano a bătut un adevărat record în materie de colecționare a insigneilor sportive? El deține nu mai puțin de 1700 de insigne, adunate pe toate căile posibile, din toate colțurile pămîntului.

U M O R

Despre pescuit și pescarii amatori

Nu este adevărat că există pescari iscușiți și pescari stingaci. Există numai pești sătui și pești infometaji...

Pescarul are un singur merit: acela că știe să tacă. Este și motivul pen-

tru care foarte puține femei practică acest sport.

În general, în pescuit se așteaptă mult. Curios este totuși faptul că celor mai mulți pescari li se pare că timpul trece prea repede.

OPRICA PREDĂ

Pe plajă

— Tovarășă cum de nu v-ați dat seama că soțul dv. era gata să se înce?

— Știi, el este fotbalist și credeam că... simulează.

— Tinere, dumneata ești baschetbalist?

— Nu!

— Păcat! Altfel nime-reai măcar o dată coșul... de hîrtie!

— Ieri am alergat ca Pircălab, am luptat ca Nunweiler III și m-am strecurat printre adversari ca Ion Ionescu.

— Ai jucat fotbal?

— Nu: am cumpărat o sticlă de suc!

I. CHIVU

Poșta MAGAZIN

PETRU UJLACH, Cluj. — Iată căme a fost clasamentul final la ultimul campionat mondial de baschet (masculin) disputat în 1963 la Rio de Janeiro: 1. Brazilia, 2. Iugoslavia, 3. U.R.S.S., 4. S.U.A.

JEANIN CONDESCU, Craiova. — 1) Dinamo București și Steaua s-au întîlnit o singură dată în „Cupa”: în 1952, în semifinale. Scor: 3-2 pentru Steaua. În campionat au avut loc 32 de meciuri, dintre care 12 s-au terminat la egalitate, 12 au revenit fotbalistilor de la Dinamo, iar 8 au fost cîștigate de Steaua. Iată, de altfel, palmaresul învînturilor Dinamo — Steaua: 47/48: 0-0, 0-0; 48/49: 4-1, 3-3; 50: 2-2, 1-0; 51: 1-2; 6-2; 52: 1-1, 1-0; 53: 2-1, 3-1; 54: 0-0, 2-2; 55: 0-0, 2-1; 56: 0-4, 3-4; 57/58: 3-2, 0-2; 58/59: 2-1, 3-3; 59/60: 2-0, 0-1; 60/61: 2-3, 2-3; 61/62: 1-1, 1-0; 62/63: 2-2, 0-0; 63/64: 3-2, 1-4. 2) „Este adevărat că nu se poate ca o singură

echipă să dețină titlul de campioană și totodată să fie cîștigătoare a „Capei”? Cine v-a spus asta? Un fotbalist de la... Steaua? E voie, dar, firește, nu se realizează decât foarte rar o astfel de performanță. Totuși, la noi, de pildă, Ripensia a cîștigat în anul 1935-36 oțit campionatul est și cupa, iar după 1944, Steaua a realizat de două ori consecutiv acest „event”: 1951 și 1952. Și

JOSIF BACILA, comuna Galbuzet. — 1. Singura echipă care a jucat în toate edițiile campionatului categoriei A la fotbal, de la reluarea lui din 1945 și pînă astăzi este U.T.A. Celelalte echipe fie că au lăsată fi-lmă în momentul cînd s-a disputat prima ediție a campionatului (Steaua de pildă), fie că au mai... coborît și în divizia B (Rapid, Petrolul, cele două Științe) sau au venit de scurt timp în categoria A au mai puțin prezente în categoria A. 2. O echipă din Reșița, S.S.U.D., a cîștigat campionatul țării în anul 1930-31. După 1944, Reșița a avut timp de 3 ani echipa în categoria A. Ultima oară în 1950, cînd ea s-a clasat pe locul 11 retrogradînd în divizia B alături de Locomotiva Sibiu. Patru ani mai tîrziu, jucînd în „B”, Metalul Reșița avea să învingă pe Dinamo București cu 2-0 în finala „Capei R.P.R.”!

ALEXANDRU TARLEADESCU, Drăgășani. — La box există și categorii mai mici decît categoria muscă. E vorba însă de categorii neolit-

U.T.A. a reușit „dubla” în ediția 1947/48, iar acum Dinamo București este la un pas de această evenitua-tate.

RADU TUTUIANU, București. — 1) Floyd Patterson și Sonny Liston s-au întîlnit de două ori. Ambele meciuri au fost cîștigate de Liston prin k.o. 2) Lucian Popescu a fost TRIPLU campion european: la mîscă, cocoș și pană. Primele două sîfîrșit le-a deținut în același timp. Tocmai dvs. care ați fost campion de box în 1926, nu vă aduceți aminte de acest lucru?

VASILE DOBRE, Oarești. — Vreți să știți dacă a existat în țara noastră vreo echipă care a cîștigat campionatul categoriei E la tenis? Din 1933, cînd s-a înființat Divizia Națională (cat. A) și campionatul țării a început să se dispute după formula care e în vigoare și astăzi, nici o echipă n-a devenit campioană fără să îl sorbit, cum se spune, din cupa amară a învingerii. Totuși e să sorbi cit mai rar! Chiar în ediția 1948/49, cînd U.T.A. a cîștigat campionatul cu... 11 puncte avans, ea a avut următoarea situație în clasament: 26-20-4-2-94: 35=44 puncte. Nu uitați că

ciale și care încadrează uneori numai meciurile dintre juniori. În ordine descrescînd, aceste categorii sînt: hîrtie, (45-48 kg.), minimă (42-45 kg.) și aer (sub 42 kg.).

ION POSTASUL

Desene de N. CLAUDIU